

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת חנה פלינר

התובעת: אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד מאיר פוקס ו/או עו"ד אלון עוז

- נ ג ד -

הנתבעים:

1. קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ
2. קידרון פלסטיקה שיווק בע"מ
3. קידרון פלסטיקה בע"מ
4. מידן יעקב
5. מיכאל מזה
6. רואי מכנס
7. קידרון פלסטיקה שותפות מוגבלת
8. קידרון ניהול ואחזקות (1961) בע"מ
9. תרי זחיי בע"מ
10. קידרון השקעות תעשייתיות בע"מ

הנתבעת 2 באמצעות עו"ד אמיר ברטוב בתפקידו ככונס
נכסים זמני של החברה, ע"י ב"כ עו"ד ליפא מאיר ואח'

הנתבעים 3 ו-6 ע"י ב"כ עו"ד נשיץ ברנדיס ושות'

הנתבעים 4,5,8,9 ע"י ב"כ עו"ד גיל רון קינן ואח'

פסק דין

המחלוקת נשוא תיק זה, בתמצית

1. כפי שיובהר להלן, העובדות בתיק זה, ברובן, אינן שנויות במחלוקת. כמו כן החוב נשוא
2. כתב התביעה, שמקורו בשיקים שמסרה הנתבעת מס' 2 לתובעת, אף הוא אינו במחלוקת
3. ועומד על סך של 279,737 ₪ (סעיף 42 לכתב התביעה המתוקן). הנתבעת מס' 2 נמצאת
4. בכינוס נכסים ולפיכך לא ניתן לפרוע את החוב הימנה. השאלה העומדת לדיון הינה האם
5. ניתן לפרוע חוב זה מחברות הקשורות לנתבעת 2 (הנתבעות 1; 3; 8; 9; 10), וכן מבעלי
6. תפקידים שונים, כפי שיפורטו להלן, בחברות אלו (הנתבעים 4-6). לטענת התובעת, ניתן
7. לחייב נתבעים אלו מכוח דיני הרמת מסך; אחריות בעלי מניות ו/או אחריות נושאי משרה;
8. מצג שווא; השתק; רשלנות; הפר חובת תום לב בקיום משא ומתן לקראת כריתתו של חוזה
9. ובקיום חוזה. הנתבעים כופרים בטענות התובעת, טוענים כי התובעת "יורה לכל הכיוונים"
10. במטרה להגיע לכיס עמוק וכי טענותיה המשפטיות משוללות כל יסוד, הן עובדתיות והן

1 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

משפטי. זוהי בתמציתה התביעה שבפניי, כעת אסקור את הצדדים והעובדות נעל פי סדר
כרונולוגי) כפי שהתבררו במהלך המשפט, ככל שדרושות הן להכרעה.

הצדדים לתביעה והעובדות הצריכות לה, כפי שהתבררו במהלך המשפט

2. התובעת הינה חברה העוסקת במסחר ובשיווק של מוצרי גלם לתעשיית הפלסטיק והמנהל הכללי שלה הינו מר יגאל צפריר (להלן: "צפריר"). הנתבעת 1 (להלן: "קידרון אחזקות") היא חברה ציבורית העוסקת בייצור מוצרי פלסטיק בהזרקה. שמה הקודם של קידרון אחזקות היה "טכנופלסט", ובחודש מאי 2004 נרכשה טכנופלסט על ידי הנתבע 5 (להלן: "זוז") או מי מטעמו. טכנופלסט עמדה אז על סף פירוק, וחובותיה לבנקים עמדו אותה עת על כ - 20 מיליון ₪. זוז טען כי היה מודע למצבה של טכנופלסט אך קיווה להחזיר אותה לקו חיובי (נעמ' 215 שו' 10).
3. לאחר רכישת טכנופלסט ובסמוך לכך, הקימה הנתבעת מס' 7 את הנתבעת 2 (להלן: "קידרון שיווק"). מנהליה הרשומים של קידרון שיווק בעת הגשת התביעה היו זוז והנתבע מס' 3, רואי מכנס (להלן: "מכנס"). קידרון שיווק פעלה כזרוע המסחרית של קידרון אחזקות. היא עסקה ברכישת חומרי הגלם שנדרשו לייצור במפעל של קידרון אחזקות, ושיווקה את המוצרים של קידרון אחזקות (תצהיר מר מידן, סעיפים 8 ו-14). חברה זו היתה בבעלות מלאה של קידרון אחזקות, באמצעות השותפות (מבנה האחזקות בחברות צורף כנספח 2 לתצהירי העדות של מר מידן ומר זוז). הנתבעים טענו שגורמים אלו של קבוצת קידרון (אחזקות ושיווק) עסקו בתחום ספציפי - התחום התרמופלסטי.
4. המשיכו הנתבעים וטענו שלצד הפעילות בתחום התרמופלסטי התקיימה תחת אותה קבוצה פעילות שונה ונפרדת בתחום אחר - התחום התרמוסטי - פלסטיק נוזלי שאינו ניתן למיחזור. הנתבעת מס' 3, קידרון פלסטיקה בע"מ (להלן: "קידרון פלסטיקה"), עסקה ברכש ושיווק של מוצרי פלסטיק בתחום התרמוסטי (תצהיר בס, סעיף 8; תצהיר מידן, סעיף 13; עדות מר צפריר, עמוד 14 שורות 1-12). קידרון פלסטיקה לא קיימה מפעל יצרני, אלא עסקה במסחר והחזיקה מחסן בחיפה, לאחסון חומרים נוזליים (עדות מר מידן, עמוד 140 שורות 4-7). אין מחלוקת שגם קידרון פלסטיקה היתה בבעלות מלאה של קידרון אחזקות.
5. אכן ניתן לקבוע ממצא עובדתי שקידרון פלסטיקה וקידרון שיווק נבדלו בפעילותן. צפריר נשאל "אומרים לנו העדים כאן, חב' פלסטיקה עוסקת בתחום טרמוסטי, חב' שיווק עוסקת בתחום טרמופלסטי, ... האמירה הזאת פלסטיקה טרמוסטי, שיווק טרמופלסטי, אתה חולק עליה?" וצפריר ענה "אני לא חולק על כלום ... אני לא אומר שזה לא נכון"

2 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 (עדות צפרי, עמוד 14 שורות 1-12). עוד ניתן לקבוע שהתובעת היא ספקית של חומרי גלם
- 2 בתחום התרמופלסטי, דהיינו התחום בו עסקו קידרון אחזקות וקידרון שיווק (עדות מר
- 3 מידן, עמוד 139 שורות 17-20).
- 4
- 5 6. אין מחלוקת בין הצדדים שבמהלך שנת 2005 פנה מר אלי סניור, נציג התובעת העוסק
- 6 בקשרי לקוחות (להלן: "סניור"), לנתבע מס' 4, מר יעקב מידן (להלן: "מידן") אשר שימש
- 7 כדירקטור בקידרון אחזקות וכן כמנהל הכללי של קידרון פלסטיקה, והציע שהתובעת
- 8 תספק לקידרון אחזקות חומרי גלם (תצהיר מידן, סעיף 16). מר מידן העביר את הבקשה
- 9 לנציגי קידרון אחזקות (תצהיר מר מידן, סעיף 17). לטענת הנתבעים, בדרך העסקים
- 10 הרגילה בתחום התרמופלסטי, קידרון שיווק נהגה לרכוש את חומרי הגלם עבור קידרון
- 11 אחזקות, ולפיכך כך הוצע גם לתובעת לנהוג (תצהיר מר מידן, סעיפים 17-18).
- 12
- 13 7. במקרה שלפנינו, אין מחלוקת שההתקשרות הראשונית נערכה דווקא בין התובעת לבין
- 14 קידרון פלסטיקה. קיימת מחלוקת בין הצדדים האם מדובר בהחלטה של הנתבעים (כך
- 15 לטענת התובעת) או שמא ההתקשרות נעשתה בדרך זו לבקשת התובעת (כך טוענים
- 16 הנתבעים). בעניין זה מרחיבים הנתבעים וטוענים שהתובעת סירבה למכור את חומרי הגלם
- 17 לקידרון שיווק, ונימקה את סירובה בסירוב של חברת ביטוח אשראי לבטח את ההתקשרות
- 18 עם קידרון שיווק (תצהיר מר מידן, סעיפים 18-20). בשל מגבלת ביטוח האשראי, התובעת
- 19 ביקשה להתקשר עם קידרון פלסטיקה (תצהיר מר מידן, סעיף 20).
- 20
- 21 8. ממשיכים הנתבעים וטוענים כי קידרון פלסטיקה הסכימה לבקשה המיוחדת והחריגה של
- 22 התובעת, כי היא תהא זו שתרכוש את חומרי הגלם באשראי כנגד שיקים דחויים (תצהיר
- 23 מידן, סעיף 19; תצהיר זוז, סעיף 17). הסכמתה של קידרון פלסטיקה להתקשר עם
- 24 התובעת חרגה מדרך ההתנהלות הרגילה של קידרון פלסטיקה וקידרון שיווק (תצהיר מידן,
- 25 סעיפים 20 ו-22; תצהיר זוז, סעיף 17), וכי היתה זו התקשרות בודדת של קידרון פלסטיקה
- 26 עם ספק בתחום התרמופלסטי (עדות מידן, עמוד 122 שורה 25 עד עמוד 123 שורה 1).
- 27 אתיחס למחלוקת זו בהמשך, עם מתן הכרעתי.
- 28
- 29 9. כך או כך, אין מחלוקת שבמהלך שנת 2005 ועד שלהי שנת 2006, ההתקשרות נעשתה בין
- 30 התובעת לבין קידרון פלסטיקה, כשזו האחרונה מוסרת שיקים דחויים, ראו נספחים י"א –
- 31 י"ב לתצהיר צפרי. כמו כן אין מחלוקת שההתקשרות האחרונה בין התובעת לבין קידרון
- 32 פלסטיקה הינה ההתקשרות מיום 13/8/3002, ראו נספח ט' לתצהיר צפרי. אין מחלוקת
- 33 שהסחורה הנזכרת בהזמנה זו סופקה על ידי התובעת ושהתמורה שולמה במלואה על ידי
- 34 קידרון פלסטיקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 בסמוך לקשר שנוצר בין התובעת לבין מידן, כפי שתואר לעיל, העניקה קרן פייט, קרן
2 השקעות פרטית (להלן: "קרן פייט" ו/או "הקרן") בחודש מאי 2005 הלוואה לקידרון
3 אחזקות בסך של שלושה וחצי מיליון דולר (תצהיר מכנס, סעיף 3, עדותו בעמ' 66 שו' 9; עמ'
4 67 שו' 22-25). כבטוחה להלוואה זו קיבלה לידיה קרן פייט שיעבוד ראשון על מניות קידרון
5 פלסטיקה. מכנס שימש כנציג הקרן בדירקטוריון פלסטיקה החל מחודש אוגוסט 2005 ועד
6 לחודש פברואר 2007, עת נמכרו נכסי קידרון פלסטיקה ונכסיה (עדות מכנס בעמ' 71 שו'
7 26).
8
9 11. הנתבעים טענו כי בחודש נובמבר 2006 פנה סמנכ"ל הכספים של קידרון אחזקות, מר אייל
10 שלמון, למנכ"ל קידרון פלסטיקה, מידן, וביקש ממנו לסיים את ההתקשרות של קידרון
11 פלסטיקה עם התובעת (תצהיר מר מידן, סעיף 26; עדות מר מידן, עמוד 124 שורות 20-23,
12 עמוד 128 שורות 12-16). לטענתם, מר שלמון ביקש זאת כיוון שדרך ניהול העסקים עם
13 התובעת סטתה מתוואי הפעילות העסקית הרגיל של קידרון פלסטיקה ומהמבנה המאורגן
14 של החברות הנתבעות (תצהיר מר מידן, סעיף 26).
15
16 12. תהא הסיבה אשר תהא (ועל כך ארחיב בהכרעת), שלח מידן ביום 14 בנובמבר 2006 הודעת
17 דואר אלקטרוני לגבי רות סלומון, עובדת של התובעת, לפיה "מהיום והלאה אנחנו יכולים
18 להוציא צ'קים דחויים רק מקידרון פלסטיקה שיווק - ולא מקידרון פלסטיקה בע"מ.
19 הבעלות של שתי החברות זהה - אבל בהיותנו חברה ציבורית נדרשנו לפעול בהתאם. אנא
20 תודיעי לי אם מקובל עליכם [לנו אין דרך אחרת]" (הודעה זו תכונה להלן: "הודעת
21 הדוא"ל", נספח ט"ו לתצהיר צפריר).
22
23 13. התובעת השיבה למידן כי היא תבחן את הנושא עם חברת ביטוח האשראי (נספח ט"ו
24 לתצהיר צפריר). חברת ביטוח האשראי סירבה (פעם נוספת, לטענת הנתבעים) לבטח את
25 המכירה לקידרון שיווק (דו"ח מיום 20 בנובמבר 2006, נספח ט"ז לתצהיר צפריר). צפריר
26 אשר בעדותו כי "התובעת לא רצתה לקבל את בקשתו של מר מידן, זאת בהמלצת חברת
27 כלל ביטוח אשראי אשר לא הסכימה לתת ביטוח אשראי למכירות אשר תבוצענה לקידרון
28 שיווק" (תצהיר צפריר, סעיף 21).
29
30 14. עם זאת, וחרף התנגדותה הראשונית, הסכימה התובעת בסופו של יום להתקשר עם קידרון
31 שיווק, והתקשרות זו, מיום 20/11/06 (נספח י"ז לתצהיר צפריר), היא העומדת במרכז
32 התביעה שלפנינו. התובעת טענה בכתב התביעה כי היא הסכימה להעביר את המכירה
33 מקידרון פלסטיקה לקידרון שיווק "לבקשת מר מידן בהסתמך על הצהרתו המפורשת כי
34 המדובר בחברה באותה קבוצת האחזקות והמצג לפיו אין כל הבדל בינהן" (סעיף 16 לכתב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 התביעה). התובעת אף ציינה כי מידן "המשיך ללחוץ על התובעת להסכים להעברת
- 2 הפעילות" (סעיף 15 לכתב התביעה). צפריר הצהיר דברים דומים (סעיף 21 לתצהירו).
- 3
- 4 15. בהמשך, קיבלה התובעת פניה מקבוצת קידרון לספק סחורה על-פי הסכם קידרון שיווק
- 5 לקידרון פלסטיקה, ונאמר לתובעת שהתשלום בגין סחורה זו יבוצע על-ידי קידרון שיווק,
- 6 וזאת על-פי ההודעה שניתנה בדואר האלקטרוני האמור. תעודת משלוח מס' 1366 של
- 7 סחורה אשר סופקה לקידרון פלסטיקה ביום 27/11/06 צורפה כנספח י"ח לתצהיר צפריר.
- 8 חשבונית של התובעת אשר הוצאה לקידרון שיווק בהתאם לבקשת הנתבעות צורפה כנספח
- 9 י"ח 3 לתצהיר צפריר.
- 10
- 11 16. בתוך כך, קידרון פלסטיקה משכה מספר שיקים לפקודת התובעת על סחורה זו, כאשר
- 12 השיקים הראשונים נפרעו במועד. בגין סחורות אלו, אשר הוזמנו על-ידי קבוצת קידרון,
- 13 נמשכו עוד שיקים דחויים על-ידי קידרון שיווק שמועד פרעונם היה 28/2/07 ו-28/3/07, שני
- 14 השיקים הללו חוללו והוחזרו לתובעת מבלי שיכובדו על-ידי הבנק.
- 15
- 16 17. בהמשך, קידרון שיווק רכשה מאת התובעת חומרי גלם כאמור בחשבוניות מס' 3966, 3968
- 17 ו-3972 (נספחים י"ט עד י"ט 3 לתצהיר צפריר), ובסך כולל של 321,571 ₪. אין מחלוקת
- 18 שחומרי הגלם סופקו על ידי התובעת. עבור חומרי הגלם שסופקו לקבוצה, משכה קידרון
- 19 שיווק המחאות לפקודת התובעת כמפורט בקבלה מס' 2939 (נספח כ"א 1 לתצהיר
- 20 התובעת), אשר לה מצורפים העתקי ההמחאות. השיק הראשון מסדרת השיקים הדחויים
- 21 שנמשכו על-ידי קידרון שיווק ליום 15/12/07 נפרע במועד.
- 22
- 23 18. התובעת טוענת (וטענה זו לא נסתרה) כי לפני המועד המיועד לפירעון השיק השני (31/1/07),
- 24 ביום רביעי 25/1/07 הגיע מר יצחק גולדנברג אשר הציג עצמו כמנהל חטיבת הפלסטיקה
- 25 בקידרון אחזקות לפגישת במשרדי התובעת וביקש לדחות הפקדת ההמחאות ולפרוס את
- 26 תשלומי החוב על פני תקופת זמן ארוכה, שכן לטענתו החברה מצויה בקשיים בתזרים
- 27 המזומנים וייתכן כי לא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה ובפירעון ההמחאות שנמשכו בתמורה
- 28 לחומרי הגלם אשר כבר סופקו לה, אם אלה יופקדו במועד. התובעת ציינה כי שפניה זו של
- 29 הנתבעות נעשתה בליווי עו"ד אביחי ורדי, מומחה לכינוס חברות, אשר נכח אף הוא בפגישה
- 30 האמורה.
- 31
- 32 19. תשובת התובעת הייתה כי תשקול לפרוס את התשלומים בתנאי שהנתבעות יתנו לה
- 33 ערבויות ו/או בטחונות מתאימים, אך נציג הקבוצה סירב ליתן כל ערובה. משלא הגיעו
- 34 הצדדים להסכמות, הופקדה המחאה מס' 5000050 על סך 92,805 ₪ ליום 31/1/07 בחשבון
- 35 הבנק של התובעת אך חוללה ולא כובדה כאמור בהודעת הבנק מיום 1/2/07 (נספח א' לכתב

5 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 התביעה המתוקן). ביום 5/2/07 התובעת הגישה בקשה לביצוע שטר ללשכת ההוצל"פ לגבי
- 2 השיק בסך 92,805 ₪.
- 3
- 4 20. בתחילת חודש פברואר 2007 התחיל להתפרסם מידע, הן בבורסה בתל אביב והרשות
- 5 לניירות ערך והן בעיתונים, שקידרון אחזקות מצויה בקשיים כלכליים חמורים ביותר. ביום
- 6 4/2/07 אף נמסר דיווח מיידי בדבר הקפאת הפעילות העסקית של חטיבת הפלסטיקה.
- 7 הידיעות אשר הופיעו באתר החדשות ynet וההודעה לרשות ניירות ערך צורפו כנספחים י"ב
- 8 1 ו-י"ב 2 לכתב התביעה המתוקן.
- 9
- 10 21. לאחר פירסום מידע זה, ביום 5/2/07, הגישה התובעת כתב תביעה כנגד קידרון אחזקות;
- 11 קידרון שיווק; קידרון פלסטיקה ומידן, וכן הגישה בקשות להטלת עיקולים זמניים אצל
- 12 מחזיקים שונים. אין מחלוקת שלאחר הגשת התובענה הראשונה, חטיבת הפלסטיקה של
- 13 קבוצת קידרון אכן קרסה, כאשר לקידרון אחזקות מונה נאמן על-ידי בית המשפט המחוזי
- 14 בנצרת.
- 15
- 16 22. מיד לאחר הגשת התובענה הראשונה והטלת העיקולים הזמניים על קידרון פלסטיקה,
- 17 ניהלה קידרון פלסטיקה משא ומתן עם התובעת להסרת צווי העיקול שהוטלו עליה.
- 18 התובעת הסכימה להגיע להסדר דיוני שלפיו קידרון פלסטיקה פרעה לידי התובעת את
- 19 תמורת המחאה מס' 30427 על סך 32,802 ₪, וכן התחייבה קידרון פלסטיקה לשלם לתובעת
- 20 סך נוסף של 60,280 ₪, וזאת מבלי שתודה בנכונות טענות התובעת כלפיה וכאשר שני
- 21 הצדדים שומרים על כל טענותיהם ומלוא זכויותיהם.
- 22
- 23 23. בהמשך, הוגש כתב תביעה מתוקן בו עודכנו הסכומים הנתבעים (נוכו הסכומים שנגבו
- 24 מקידרון פלסטיקה), וכן הוספו נתבעים כמפורט בכותרת לפסק הדין. לטענת התובעת,
- 25 במועד הגשת כתב התביעה המתוקן נותרו הנתבעים חייבים ביחד ולחוד לתובעת סך של
- 26 279,737 ₪ בגין חומרי הגלם אשר התובעת סיפקה לקבוצת קידרון ואשר לא נפרעה.
- 27
- 28 אלו, בתמצית העובדות שאינן שנויות במחלוקת (בהסתייגויות כפי שפורטו לעיל ויפורטו
- 29 להלן), כעת נפנה לסקור את הטענות המשפטיות של הצדדים ומסקנותיהם מהראיות
- 30 שנשמעו.
- 31
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

טענות התובעת

- 1
- 2
- 3 24. התובעת טוענת כי הסטת הפעילות מקידרון פלסטיקה לקידרון שיווק לא הייתה פעולה
- 4 תמימה כלל וכלל וכי לחוב הנתבע אחראים הנתבעים כולם: זוז אחראי, לשיטת התובעת,
- 5 בשל היותו בעל שליטה, הרוח החיה, המוציא והמביא בכל המתרחש בקבוצה. בעניין זה
- 6 מפנה התובעת בין היתר לסעיפים 12, 16-18 לתצהיר בס; מידן אחראי, לשיטת התובעת,
- 7 בהיותו דירקטור בקידרון אחזקות, דירקטור ומנכ"ל בקידרון פלסטיקה ומורשה חתימה
- 8 בשיווק; מכנס אחראי, לשיטת התובעת, בהיותו דירקטור בנתבעת מס' 10 (קידרון
- 9 תעשיות), בקידרון אחזקות ובקידרון פלסטיקה ומתוקף תפקידו כנציג קרן פייט אשר הגיע
- 10 לפקח על עסקי הקבוצה – בעניינו טוענת התובעת, בתמצית, שהעדיף את טובת קידרון
- 11 פלסטיקה (בהיותה הבטוחה של הקרן) על פני קידרון שיווק. לגבי שלושת הגורמים הללו
- 12 טוענת התובעת כי בטרם ניתנה ההוראה להעביר את הפעילות מקידרון פלסטיקה לקידרון
- 13 שיווק ידעו הם, או היה עליהם לדעת, על מצבה הרעוע של הקבוצה בכלל ושל קידרון שיווק
- 14 בפרט, ולפיכך ידעו הם, או היה עליהם לדעת, שהשיקים הדחויים שנמסרו לא יפרעו.
- 15
- 16 25. המקורות המשפטיים אליהם מפנה התובעת בסיכומיה לביסוס חבותם של גורמים אלו
- 17 רבים: (1) אחריות נושאי משרה מכוח דיני הנזיקין – לטענת התובעת, זוז, מכנס ומידן
- 18 התרשלו עת חורו על העברת הפעילות לקידרון שיווק, שכן ידעו שזו האחרונה אינה מסוגלת
- 19 לפרוע את חובותיה; (2) מצג שווא או מצג שווא רשלני – לטענת התובעת, מנוסח הודעת
- 20 הדוא"ל ניתן ללמוד על זהות בין קידרון שיווק לבין קידרון פלסטיקה, ולמעשה הנתבעים
- 21 ביקשו לנטוע בלב התובעת את המחשבה שאין כל הבדל בין חברות אלו; (3) חוסר תום לב
- 22 בניהול משא ומתן לקראת כריתת הסכם ואו חוסר תום לב בקיום משא ומתן – לטענת
- 23 התובעת, היה על הנתבעים או מי מהם להודיע לתובעת מהי הסיבה האמתית בגינה נדרשת
- 24 היא להתקשר בהסכם מול קידרון שיווק, ולא היה מקום להציג דרישה זו כטכנית פורמלית
- 25 בלבד; עוד נטען בעניין זה שהיה על התובעת להבהיר לתובעת את מצבה הכספי האמיתי של
- 26 קידרון שיווק, שהיה בכי רע למצער בחודש יוני 2006 (ראו סעיף 34 לסיכומי התובעת); (4)
- 27 השתק – לטענת התובעת, מידן יצר מצג כאילו כביכול קידרון שיווק וקידרון פלסטיקה חד
- 28 הם, למרות שידע בפועל שאין הדבר כך. לא זו אף זו, מידן נטע בלב התובעת אשליה שווא
- 29 בדבר הזמנות עתידיות של 700 טון כחלק ממסע השכנועים להשפיע על התובעת ש"הכל
- 30 תקין". מוסיפה התובעת וטוענת שזו ידע או היה עליו לדעת על מצג זה, כיוון שהיה בין
- 31 היתר מכותב לדוא"ל והשתתף בישיבות הדירקטוריון הרלוונטיות. לנוכח העובדה כי המצג
- 32 היה מטעה בידועין ואו רשלני, טוענת התובעת כי נתבעים אלו מנועים מלכפור בו. התובעת
- 33 טוענת כי עובדות המקרה מקימות חבות גם מכוח (5) עוולת התרמית; (6) היצג כוזב של
- 34 עובדה ("הבעלות הזהה"); הצגת ההתקשרות לטווח ארוך; אי מסירת המצב הכספי
- 35 האמיתי של הקבוצה בכלל וקידרון שיווק בפרט).

7 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

26. בנוסף, מפנה התובעת לדיני הרמת מסך בתאגידים – לטענת התובעת, זו הינו בעל השליטה בקבוצה (ראו הניתוח בסעיף 41 לסיכומי התובעת), ומידן מצטרף אליו לשליטה בחברות. לטענת התובעת, פעולותיהם של זו ומידן נעשו כדי לשמר את קידרון פלסטיקה בתור בטוחה איתנה עבור קרן פייט, תוך קיפוח מהותי של זכויות התובעת כנושה של החברה, ולפיכך מוצדק במקרה הנדון להרים את מסך ההתאגדות ולשייך את החובות לבעלי המניות (בשרשור), הם מידן וזו. עוד טוענת התובעת שיש להרים מסך בין חברות קשורות – לטענת התובעת, נסיבות המקרה מצביעות על כך שקבוצת קידרון התנהלה כישות כלכלית ומשפטית אחת; נהגה לערבב נכסים בין החברות השונות (ראו פירוט בסעיף 42 לסיכומי התובעת); יצרה ערפל בשאלה למי מיועדת הסחורה; ומשכך יש לחייב בחוב את כל החברות הקשורות.

27. לסיום הפרק המשפטי, מעלה התובעת טענה למימון דק, יצירת סיכון בלתי סביר והעדור כרית ביטחון לנושים (סעיפים 43 ו-44 לסיכומי התובעת). בעניין זה (וגם לעניין הטענות המשפטיות האחרות שזכרו לעיל), מפנה התובעת במיוחד לעסקת ה"פקטורינג" לגביה התקבלה החלטה בדירקטוריון של קידרון פלסטיקה ביום 21/5/06, ראו ת/4. בהחלטה זו אישרה קידרון פלסטיקה מתן ערבות לקידרון שיווק כלפי פסגות. התובעת טוענת כי בדיעבד הסתבר שהבנקים המממנים ראו בעסקת הפקטורינג הפרה של הסכמי החלואה שלהם עם שיווק, ועסקה זו מהווה למעשה את הסיבה בגינה הועמד האשראי לפירעון מיידי – דבר אשר גרר את קריסת החברות כמגדל קלפים (ראו גם את מכתבי הבנקים, ת/11 ות/12). לטענת התובעת, היה על מידן וזו לקחת בחשבון את תגובתם הצפויה של הבנקים ואל היה עליהם ל"העלים" את עסקת הפקטורינג מידעתם. מוסיפה התובעת וטוענת כי התנהלות זו של זו ומידן גובלת בחוסר תום לב ובכל מקרה חשפה את החברות לסיכון בלתי סביר, המצדיק הרמת מסך. לבסוף מצביעה התובעת על סמיכות המועדים בין חתימת ההסכם עם קידרון שיווק; מתן השיקים והקבלות והקריסה, סמיכות מועדים המעידה על מהלך מתוכנן מראש שנועד ל"עקוץ" את התובעת ולהעדיף את הנושה קרן פייט על פניה.

טענות הנתבעים 3 ו-6

28. לטענת הנתבעים 3 ו-6, עניין לנו ב"סיפור פשוט" – התובעת היא שהתנהלה בחוסר אחריות עסקית, עת הסכימה להתקשר עם קידרון שיווק, למרות שידעה בבירור שחברת האשראי מסרבת לבטח חברה זו; עוד ידעה התובעת בבירור כי מדובר באישיות משפטית נפרדת העומדת בפני עצמה (ועדות צפירי בעמ' 21 ש' 7). התובעת לא בקשה ולא קיבלה ערבות להסכם עם קידרון שיווק (צפירי בעמ' 22 ש' 9-4). אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי מדובר ב"נושה חוזי" ולא ב"נושה נזיקי" על כל המשתמע מכך, ולפיכך בעלת הדין היחידה של התובעת היא קידרון שיווק. הנתבעים 3 ו-6 טוענים כי תביעה זו נולדה אך ורק לנוכח

8 מתוך 26

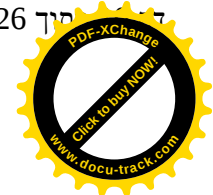
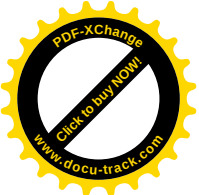
בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 העובדה כי לא ניתן להיפרע מקידרון שיווק, והראיה שהתביעה המקורית הוגשה רק כנגד 4
- 2 נתבעים ולא עשרה, כפי שמפורטים בכתב התביעה המתוקן.
- 3
- 4 בכל הנוגע לקידרון פלסטיקה טוענים נתבעים 3 ו-6 כי שמשפרעה קידרון פלסטיקה את 29
- 5 השיק שחולל, ואף שילמה ביתר במסגרת הבקשה להסרת עיקולים, אזי לא נותרה עילת
- 6 תביעה כנגדה (ראו הודאת צפיר לפיה קידרון פלסטיקה לא נותרה חייבת כספים לתובעת,
- 7 עמ' 51 ש' 20-23). קידרון פלסטיקה שוללת את טענות התובעת לפיה מדובר ב"קבוצה
- 8 אחת" ו/או ב"אשכול חברות"; דוחה את טענת צפיר לקיומה של "ערבות הדדית" בין
- 9 החברות ו/או לערבוב נכסים בין החברות. קידרון פלסטיקה טענה כי מדובר בחברות שונות
- 10 עם תחומי פעילות שונה, כפי שהודה בכך צפיר; כי כל חברה התנהלה כחברה עצמאית
- 11 וכמוקד לעשיית רווחים נפרדים אשר אינם קשורים ליתר החברות בקבוצה; כי בכל מקרה,
- 12 טענת מותן "ערבות הדדית" מיוחסת, אם בכלל, למידן וזו ולא לנתבעים 3 ו-6 (עדות צפיר
- 13 בעמ' 33 ש' 11-14; ש' 21-23). לפיכך – דוחה קידרון פלסטיקה את כל הטענות בנוגע
- 14 ל"ערבות ההדדית" ו/או להרמת מסך בין קבוצות קשורות וכו'.
- 15
- 16 במישור העובדתי טוענת קידרון פלסטיקה שהתובעת מעולם לא סיפקה את מוצריה למפעל 30
- 17 או למחסנים של קידרון פלסטיקה, המצויים בעיר חיפה. קידרון פלסטיקה טוענת
- 18 שההתקשרות שנעשתה בזמנו בין התובעת לבין קידרון פלסטיקה נבעה משיקולים שהוכתבו
- 19 לה על ידי זון וקידרון אחזקות. בעדותו טען מכנס שכלל לא ידע שקידרון פלסטיקה רוכשת
- 20 חומרי גלם עבור קידרון אחזקות ודבר זה נודע לו רק בדיעבד (עמ' 71 ש' 18,22).
- 21
- 22 קידרון פלסטיקה מודה שקיבלה הוראה מקידרון אחזקות להפסיק ולהוציא שיקים למימון 31
- 23 רכישת הסחורות מהתובעת. לטענת הנתבעים 3 ו-6, מידן הודיע לתובעת על המצב החדש
- 24 שנוצר; שאל "האם הדבר מקובל עליכם"; לא הפעיל על התובעת כל לחץ, בניגוד לנטען; לא
- 25 חייב את התובעת לחתום על הסכם חדש עם קידרון שיווק. הנתבעים 3 ו-6 טוענים
- 26 שהתובעת היא שבחרה מרצונה החופשי להתקשר עם קידרון שיווק, למרות שידעה במפורש
- 27 שחברת האשראי מסרבת לבטח את קידרון שיווק. בנוסף ולחלופין מציינת קידרון
- 28 פלסטיקה שההסכם שנחתם בחודש אוגוסט 2006 הינו הסכם מסגרת הנוגע לרכישת כמויות
- 29 מוגדרות שלו חומר, ומשאלו נוצלו הרי בכל מקרה יש לכרות הסכם חדש. משנכרת הסכם
- 30 חדש עם קידרון שיווק (ולא הייתה המחאת חוב ו/או הסבת חוזה, כפי שניתן להבין מטענות
- 31 התובעת), אזי בכל מקרה אין מקום לחייב את קידרון פלסטיקה בחוב שנוצר כתוצאה
- 32 מההסכם החדש עם קידרון שיווק.
- 33
- 34 בכל הנוגע לתביעה כנגד מכנס באופן אישי, טוענים הנתבעים 3 ו-6 כי היא משוללת בסיס 32
- 35 עובדתי ומשפטי. מכנס טוען כי ההחלטה להפסיק את הסכם הכמויות עם קידרון פלסטיקה

9 מתוך 26

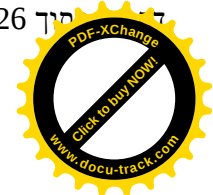
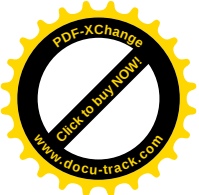
בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

**ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'**

- 1 לא עלתה לאישורו של הדירקטוריון אלא נעשתה על ידי הנהלת החברה, בהתאם
- 2 לפרורגטיבה הניהולית של מנכ"ל הנתבעת, מידן, כפי שהוא אף הודה בחקירתו, ראו עמ'
- 3 167 ש' 1-15. מכנס כאמור העיד שרק בדיעבד ידע שבתקופה מסוימת רכשה קידרון
- 4 פלסטיקה סחורה עבור קידרון אחזקות, והראיה שמכנס אינו צד לאף לא אחת
- 5 מההתכתבויות ו/או המסמכים המצורפים לכתבי הטענות של התובעת. מכנס תוהה הכיצד
- 6 יכול הוא להיות אחראי להחלטות שכלל לא היה מעורב בקבלתן ולא ידע עליהן בזמן אמת.
- 7
- 8 33. בכל הנוגע לת/4 ות/5, פרוטוקולים משיבות דירקטוריון קידרון פלסטיקה מיום 24/11/05
- 9 (ת/5) ומיום 21/6/06 (ת/4), שם הוחלט בין היתר שקידרון פלסטיקה תערוב לחברת קידרון
- 10 שיווק, טוענים הנתבעים 3 ו-6 כי דווקא מסמכים אלו מוכיחים שהחברות התנהלו בצורה
- 11 שקופה ומסודרת; שכל החלטה בדבר מתן הלוואה או ערבות ניתנה בכתב, לאחר שנשקלו
- 12 כל הגורמים הרלוונטיים, והדבר מוכיח על ההפרדה המוחלטת שהייתה בין שתי החברות
- 13 (שיווק ופלסטיקה). מכנס גם התייחס לכך בעדותו וציין כי באופן עקרוני אין כל פסול
- 14 במימון עסקת הרכישה ע"י קידרון פלסטיקה ו/או במתן הלוואה, ו"בתנאי שנעשה כחוק
- 15 וגלוי וכראוי" (מכנס בעמ' 76 ש' 20 עד עמ' 77 ש' 3).
- 16
- 17 34. בכל הנוגע לטענה שמכנס העדיף את טובת קרן פייט על פני טובתם של נושים אחרים,
- 18 מדגישים הנתבעים 3 ו-6 שהקרן הייתה נושה של קידרון אחזקות, בעוד התובעת הינה נושה
- 19 של קידרון שיווק. עוד מוסיפים נתבעים אלו וטוענים כי מהדו"חות הכספיים של קידרון
- 20 פלסטיקה לא ניתן ללמוד מהם ספקי החברה, וכי מכנס כלל לא ידע על קיומו של החוב
- 21 כלפי התובעת (וכאמור גם לא היה מעורב בקבלת ההחלטה להפסיק את ההתקשרות עם
- 22 התובעת). מכנס טען כי לא הפר את חובותיו כדירקטור כלפי כל אחת מהחברות בהן כיהן
- 23 (עמ' 104 ש' 18-26, עמ' 105 ש' 1-3) וכי שקל לכל אורך הדרך שיקולים עסקיים
- 24 לגיטימיים.
- 25
- 26 35. מכנס שולל את טענות הרשלנות, מצג השווא, חוסר תום לב בניהול משא ומתן וגוי טענות
- 27 אשר כוונו אליו במישור האישי – מכנס טוען שעל מנת שטענות אלו יתקבלו היה על
- 28 התובעת לבסס מעורבות אישית ולמצער ידיעה אישית של מכנס על המהלכים כנגדם טוענת
- 29 התובעת. משהתברר כי אין למכנס כל מעורבות ישירה (ראו עדותו של צפירי בעניין זה, עמ'
- 30 50 ש' 20-25, עמ' 51 ש' 1-6), לא ניתן לחייבו בעילות אלו.
- 31
- 32 36. באשר לטענות מכוח דיני החברות, טוענים הנתבעים 3 ו-6 כי על פי הפסיקה ניתן להרים את
- 33 מסך ההתאגדות רק במקרים חריגים (ראו סעיף 72 לסיכומי הנתבעים 3 ו-6), ואין זה
- 34 המקרה המונח לפנינו; מוסיפים הנתבעים 3 ו-6 לטעון שיש לזקוף כנגד התובעת את
- 35 העובדה שסניור ו/או רווית (מקבלת הודעת הדוא"ל) לא הובאו לעדות, והוכח שצפירי כלל

10 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

**ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'**

1 לא היה מעורב באופן אישי באירועים נשוא התביעה (ראו למשל עדותו בעמ' 8 ש' 18-21,
2 עמ' 10 ש' 7). בסיום סיכומיהם טוענים הנתבעים 3 ו-6 שכל הטענות בנוגע לעסקת
3 הפקטורינג מהוות משום הרחבת חזית אסורה, כיוון שלא בה זכרן בכתבי הטענות. לחלופין
4 טוענים הנתבעים 3 ו-6 כי מכתבי הבנקים בדבר העמדת האשראי לפירעון מידי נשלחו
5 לאחר שמכנס כבר סיים את תפקידו בקידרון פלסטיקה.
6

טענות הנתבעים 5, 8 ו-9

7
8
9 37. גם הנתבעים שבכותרת (יכונו בפרק זה "הנתבעים") טוענים שהתובעת ידעה שהתקשרות
10 עם קידרון שיווק אינה בטוחה. ובכל זאת, היא נשאה עיניה אל הרווח הטמון במכירה,
11 והחליטה לקחת את הסיכון ולהתקשר בהסכם. הנתבעים שוללים את טענת התובעת לפיה
12 היא לא שיערה שאם חברת ביטוח מסרבת לבטח חברה מסוימת אז ניתן להניח שחברה זו
13 מסוכנת, וגורסים כי מדובר בטענה תמוהה. הסיבה הרגילה בגללה חברת ביטוח האשראי
14 מסרבת לבטח אשראי ספקים, נוגעת לסיכון שהרוכש המדובר לא יוכל לשלם וכל איש
15 עסקים אמור להבין זאת, ובכלל זה צפריר.
16

17 38. ממשיכים הנתבעים וטוענים כי גם לאחר שהתובעת הועמדה על הסיכון הקיים במכירת
18 חומרי גלם לקידרון שיווק, היא החליטה שהיא מעוניינת בעסקה ולא התנתה את האשראי
19 בערבויות אישיות או בטחונות. הנתבעים טוענים שמהראיות עלה שהתובעת אפילו לא
20 ביקשה זאת (עדות צפריר, עמוד 22 שורות 9-49 ואף לא ניסתה לבטח את האשראי אצל
21 מבטח אחר. צפריר העיד כי "אם עוברים מחברה לחברה אז אני לוקח את זה for granted
22 שאין שום בעיה עם זה" (עדות צפריר, עמוד 22 שורות 17-18) אך הנתבעים מבקשים מבית
23 המשפט לקבוע כי בעדות זו אין אמת וכי צפריר היה מודע היטב לסיכון.
24

25 39. הנתבעים מדגישים כי ההתקשרות בין התובעת לבין קידרון שיווק ארעה כשנתיים לאחר
26 הרכישה של קידרון אחזקות. בשנתיים אלה חל שיפור מהותי בעסקיה. היא החזירה חובות
27 לבנקים בהיקף של עשרות מיליוני שקלים (עדות זו, עמוד 216 שורות 10-11). הנתבעים
28 מודים כי למרות זאת, בסופו של דבר היא לא הצליחה לעמוד בהחזר כל חובות העבר (עדות
29 זו, עמוד 224 שורות 3-7, עמוד 216 שורות 8-17) ולפיכך ביקשו מנהליה לקבל דחייה
30 בפרעון החובות לנושיה. בנק לאומי לישראל בע"מ, אחד הנושים הגדולים, סירב לדחות את
31 פירעון החוב (עדות זו, עמוד 222 שורות 19-26) ובעקבות סירוב זה, ביום 4 בפברואר 2007,
32 נאלצו קידרון אחזקות וקידרון שיווק להודיע על הקפאת פעילותן העסקית (נספח כ"ג
33 לתצהיר צפריר). הנתבעים מודים שרבים הפסידו מקריסתו של החברות, וביניהם גם
34 התובעת, אך מדובר בקריסה כלכלית "טהורה" שאינה נגועה בחוסר תום לב, כנטען על ידי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 התובעת. לשיטתם הקריסה נבעה מסיבות מסחריות בלבד (החובות הכבדים שרצו על
- 2 קידרון אחזקות עוד בעת רכישתה על ידי זון; עליית מחירי חומרי הגלם; שביתות בנמלים;
- 3 מיעוט הזמנות), ובמקרה שכזה אין לשעות לטענות התובעת, אשר בצר לה "יורה לכל
- 4 הכיוונים".
- 5
- 6 40. הנתבעים מציינים שלאחר הקפאת הפעילות של קידרון אחזקות וקידרון שיווק, קידרון
- 7 שיווק פעלה תחת כונס נכסים ואושר לה הסדר נושים (תצהיר מידן, סעיף 35; תצהיר זון,
- 8 סעיף 31; תצהיר בם, סעיף 37). קידרון פלסטיקה פעלה תחת נאמן שמונה על מנייתיה,
- 9 והוא מכר את המניות (תצהיר מידן, סעיף 35; תצהיר זון, סעיף 31; תצהיר בם, סעיף 37).
- 10 מוסיפים הנתבעים וטוענים שבעלי התפקידים מטעם בית המשפט לא מצאו כל פסול
- 11 בהתנהגות של מידן וזון (תצהיר זון, סעיף 32; תצהיר מידן, סעיף 35), כך גם הרשות ניירות
- 12 ערך (עדות זון, עמוד 235, שורות 1-3). לא זו אף זו, הנתבעים מציינים שהתובעת היא הגוף
- 13 היחיד, מבין גופים רבים שעבדו עם קידרון אחזקות, אשר הגיש תביעה נגד מנהליה (עדות
- 14 זון, עמוד 234 שורות 13-21).
- 15
- 16 41. הנתבעים חוזרים על הטענות המשפטיות כפי שמפורטות בסיכומי הנתבעים 3 ו-6, בכל
- 17 הנוגע לאחריות נושאי משרה ודיני הרמת מסך, וטוענים כי אין זה המקרה בו יטיל בית
- 18 המשפט את האחריות על גורמים אחרים זולת החייב החוזי היחיד, היא קידרון שיווק.
- 19 הנתבעים טוענים שאין כל ממש בטענה לפיה החברות התנהלו כישות כלכלית אחת אלא
- 20 ההיפך הוא הנכון, כל חברה עסקה בתחום פעילות אחר ואם ניתנו הלוואות כלשהן, הן זכו
- 21 לתיעוד מלא בספרים.
- 22
- 23 42. בכל הנוגע למידן והטענות המיוחסות אליו, הודפים הנתבעים כל טענה למצג שווא ו/או
- 24 הטעייה ו/או מסע לחצים ושיכנועים, כפי שנטען. לשיטתם, אין כל הטעייה בהודעת
- 25 הדוא"ל, שכן אכן הבעלות בחברות זהה (קידרון אחזקות מחזיקה במניות שיווק ובמניות
- 26 פלסטיקה). הנתבעים טוענים כי מעבר למידע נכון ואמיתי זה, לא הוסיף מידן כל התחייבות
- 27 אישית ו/או התחייבות מטעם חברה אחרת בקבוצה, וכל הפרשנות שנותן צפריך להודעת
- 28 הדוא"ל הינה פרשנות אישית שלו, כפי שהודה בחקירתו ("אינטרפנטציה של"י, עמ' 19
- 29 ש' 19). כמו כן כאמור, מידן לא לחץ על התובעת להתקשר עם קידרון שיווק והותיר את
- 30 הברירה בידיה.
- 31
- 32 43. הנתבעים מכחישים שהיתה כוונה נסתרת כלשהי בהודעת הדוא"ל – לשיטתם, ההתקשרות
- 33 מלכתחילה לא הייתה אמורה להעשות עם קידרון פלסטיקה שכן זה אינו תחום פעילותה,
- 34 אך התקשרות זו נעשתה בעבר לבקשת התובעת וממניעה היא (קבלת אשראי). לכן, משבאה
- 35 הדרישה מחשב קידרון פלסטיקה, מר שלמון, היה מקום למלא אחריה שכן מלמדת היא על

12 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 נהלים תקינים. מעבר לכך טוענים הנתבעים שהעברת הפעילות לקידרון שיווק היתה בניגוד
- 2 לאינטרס של זוז, שכן בקידרון פלסטיקה אין לו ערבות אישית (עדותו בעמ' 236 ש' 18-19).
- 3 זוז מציין כי בעקבות קריסת קידרון שיווק, שם היתה לו ערבות אישית, הפסיד הוא
- 4 סכומים רבים, ראו עדותו בעמ' 229 ש' 15-17. בנוסף מציינים זוז ומידן כי לא היתה
- 5 צומחת להם כל תועלת משימור קידרון פלסטיקה עבור קרן פייט – הם לא נהנו מהצלחת
- 6 הקרן ולא היתה להם כל סיבה לפעול למענה.
- 7
- 8 44. הנתבעים שוללים את טענות התובעת בכל הנוגע למימון דק (סעיף 62 לסיכומיהם) ולעסקת
- 9 הפקטורינג (סעיף 63 לסיכומים). הנתבעים טוענים שלא היה כל פסול בעסקת הפקטורינג,
- 10 על כך העיד גם מכנס (עמ' 87 ש' 4 עד עמ' 88 ש' 8), ובכל מקרה התמורה בעסקאות אלו
- 11 הוזרמה לחשבונות קידרון שיווק (זוז בעמ' 212 ש' 3-5). בכל הנוגע לסמיכות המועדים
- 12 (הלכאורית) בין ההתקשרות נשוא התביעה, מתן השיקים וקריסת החברות, טוענים
- 13 הנתבעים שהחברות לא קרסו ביום 20/12/06 כפי שמנסה התובעת להציג אלא ביום 4/2/07,
- 14 כפי שעולה מנספח כ"ג לתצהיר צפיר.
- 15
- 16 45. הנתבעים שוללים את ניסיונות התובעת לתקוף החלטות עסקיות לגיטימיות של החברות,
- 17 לשיטתן בית המשפט אינו יכול להתערב בהחלטות אלו כל עוד מדובר בהחלטות חוקיות
- 18 הנמצאות במתחם הסבירות, ואין לבחון את אותן החלטות על רקע מבחן התוצאה. בנוסף
- 19 טוענים הנתבעים שלא הייתה מוטלת על המנהלים כל חובה להודיע לתובעת על מצבן
- 20 הכספי של החברות, שכן לא הייתה כל וודאות בדבר חוסר איתנות כלכלית וחוסר יכולת
- 21 לפרוע את תמורת העסקה שעמדה על הפרק – וזהו המבחן המחייב בפסיקה. הנתבעים
- 22 טוענים שההיפך הוא הנכון – במועד ההתקשרות היתה אופטימיות מצידם של מידן וזוז
- 23 בקשר עם עסקי החברות, ראו עדות מידן בעמ' 163 ש' 21-22 ועדות זוז בעמ' 226 ש' 18-22.
- 24 עוד מוסיפים הנתבעים בעניין זה וטוענים כי קידרון אחזקות הינה חברה ציבורית וככזו
- 25 כל המידע פתוח ונגיש לכולי עלמא, ובכלל זה לתובעת.
- 26
- 27 **סיכומי התגובה של התובעת**
- 28
- 29 46. בסיכומי התגובה חוזרת התובעת על טענותיה לפיהן קבוצת קידרון התנהלה באופן המבטל
- 30 את ההפרדה המשפטית שבין החברות שקבוצה; לפיהן נושאי משרה בקבוצת קידרון, קרי
- 31 ח"ה מידן, זוז ומכנס, פעלו כדי לשמר את הבטוחה של קרן פייט בפלסטיקה, וזאת על
- 32 חשבון נושים וספקים ובמקרה זה, התובעת; לפיהן נושאי משרה אלה פעלו מתוך רשלנות
- 33 והתעלמות מחובותיהם כדירקטורים. התובעת טוענת כי בעדויותיהם של מידן, מכנס וזוז
- 34 קל לראות את המאמץ הרב שהוקדש מצדם להרחיק עצמם מן האירועים.
- 35

13 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

47. התובעת מוסיפה וטוענת כי רק בשל התעקשותה לקבל גילוי מסמכים ומלא ומקיף מן
הנתבעות, למרות התנגדותן הנחרצת לחשוף מסמכים אלו, נתגלו לעיני בית משפט זה
העובדות הבאות: שיווק ביצעה עסקת פקטורינג עם קרן פסגות, זאת בניגוד להתחייבויות
שלה (ושל זו); לבנקים המממנים שלה ומאחורי גבם (הוגש כמוצג ת/4). בישיבת
דירקטוריון של פלסטיקה הוסכם שחוב של כ-7 מיליון ₪ אשר קידרון אחזקות היתה
חייבת לפלסטיקה, יומחה לשיווק, היינו ששיווק תהיה אחראית לתשלום חוב זה
לפלסטיקה במקום אחזקות (ראה ת/5 ופרוטוקול בעמודים 98-99). התובעת מציינת
שמכנס השתתף בישיבה זו; מתוך הדו"חות הכספיים של פלסטיקה לסוף 2006 והביאורים
המופיעים למדים אנו שפלסטיקה הלוותה כספים לקידרון אחזקות, מבלי לקבל בטחונות
כלשהם עבור הלוואות אלה, וכאשר סכומי הקרן צמודים אך אינם נושאים ריבית (ראה ת/6
ופרוטוקול עמ' 100); מביאור נוסף לאותו דו"ח כספי למדים אנו שאחזקות נתנה ערבות
לפלסטיקה לטובת הבנק הבינלאומי (ת/6 ופרוטוקול עמ' 100 שורה 23); עוד למדים אנו
שמידן וזו ידעו או אמורים היו לדעת, מכוח תפקידם, על מהלכים אלו.
48. התובעת שבה ומדגישה שהבנק הבינלאומי, אחד הנושים העיקריים של קבוצת קידרון ראה
בעסקת הפקטורינג הפרה יסודית של ההתחייבויות כלפיו על פי תנאי אגרות החוב אשר
נחתמו על ידי אחזקות כלפי הבנק, ובשל עסקת פקטורינג זו, ובשל הארועים אשר התרחשו
בפברואר 2007 העמיד את חובות קידרון אחזקות לפרעון מיידי (ת/11 ו-ת/12) ו"סגר את
הברז", דבר שהוביל לקריסת החברות. התובעת טוענת שעניין זה מעיד כאלף עדים על כך
שעסקי הקבוצה התנהלו על כרעי תרנגולת בסמוך למועד העברת התובעת מפלסטיקה
לשיווק.
49. לשיטת התובעת, הוכח שזו היה חתום על איגרת החוב כלפי הבנק הבינלאומי ועל כן ידע
את תנאי איגרת החוב ואת האיסור החל על ביצוע עסקת הפקטורינג האמורה. ביום
20.12.06 קידרון אחזקות מסרה דיווח מידי לרשות ניירות ערך (ת/13 שלפיו בנק לאומי
אינו מסכים לדחות את מועד הפרעון שחל באמצע דצמבר של אחד מתשלומי אחזקות לבנק
ושקמה עילה להעמדת החוב לפרעון מיידי). כן נאמר בהודעה שהחברה לא פרעה את מלוא
התשלום הרבעוני אשר הגיע לבנק דיסקונט ב-14.12.06. ההסכם בין שיווק לבין התובעת נחתם
רק שבעה ימים קודם לכן ביום 13.12.06, לכן לא ניתן להעלות על הדעת שבעה ימים בלבד
קודם לכן הנתבעים האחראים על ההחלטה למשוך זמן לא ידעו שהשיקים אשר ימסרו
לתובעת לא יפרעו וכי הבנק עשוי בוודאי לפעול להקטנת נזקיו כפי שאכן עשה. לאור כל
הטענות הללו, ביקשה התובעת מבית המשפט לקבל את התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

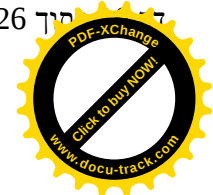
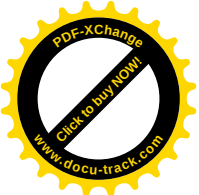
29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
 קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

ההכרעה, בתמצית

- 1
- 2
- 3 50. מלל רב נשפך בתיק זה – הן במסגרת ההליכים המקדמיים; הן במסגרת קדמי המשפט
- 4 ודיוני ההוכחות; הן במסגרת הסיכומים. כתב תביעה זה הוגש תחילה נגד ארבע חברות
- 5 בלבד, ותוקן כך שכוון הוא כנגד עשרה נתבעים ובכלל זה מידן, וזו ומכנס. במסגרת קדם
- 6 המשפט אשר התקיים בפניי ביום 26/2/09 ציינתי בפניי הצדדים: " בית המשפט שיתף את
- 7 הצדדים בהרהוריו בתיק זה שמהותו הרמת מסך ו/או החלת אחריות אישית במסגרת
- 8 אשכול חברות. מדובר בתיקים שלא קל להרים בהם את נטל ההוכחה, עם זאת כאשר
- 9 מסתבר ברמת ההוכחה הדרושה כי אכן נעשה "עוקץ" כלשהו, יש לחייב את הגורמים
- 10 האחראים לכך" (הדגשות שלי, עמ' 10 שו' 4-1). על דברים אלו חזרתי גם בקדם המשפט
- 11 שהתקיים ביום 3/3/11, ראו בעמ' 3 שו' 29-30.
- 12
- 13 51. לאחר ששמעתי את העדויות, עיינתי במסמכים שהוצגו בפניי וקראתי בעיון את סיכומי
- 14 הצדדים, לא נוכחתי ב"עוקץ" כלשהו שנעשה על ידי מי מהצדדים הנתבעים; מסקנתי היא
- 15 שבמקרה הנדון מדובר בקריסה כלכלית טהורה, שלא דבק בה חוסר תום לב ו/או רשלנות
- 16 מצד גורם כלשהו; כבכל קריסה כלכלית יש נפגעים, והתובעת הינה אחת מנפגעים אלו. אין
- 17 ספק שהתובעת סיפקה סחורה והייתה זכאית לקבל תמורה מלאה עבור סחורה זו. עם זאת,
- 18 התובעת ידעה שהחייבת בתשלום עבור הסחורה, בניגוד לעסקאות קודמות, היא קידרון
- 19 שיוק, והיא בלבד; התובעת ערכה את בדיקותיה ונתנה את הסכמתה לכך; שוכנעתי כי
- 20 צפריך ידע והבין את המשמעות של אישיות משפטית נפרדת, ולקח עניין זה בחשבון; איני
- 21 מקבלת את הטענה כי נעשה מצג שווא כלשהו ו/או הטעייה ו/או מסע שכנועים פסול מצד
- 22 מידן ו/או כל נתבע אחר בתיק זה; הנני שוללת את הטענה לפיה במקרה הנדון היה על
- 23 הנתבעים או מי מהם לפרט בפניי התובעת את מצבה הכספי של הקבוצה, במיוחד לאור
- 24 מסקנתי לפיה בעת ההתקשרות עם התובעת לא הייתה כל וודאות מוחשית וקונקרטית כי
- 25 קריסה כלכלית אכן תתרחש.
- 26
- 27 52. איני מקבלת את טענות התובעת בכל הנוגע להתנהלות הפיננסית של החברות הנתבעות, אם
- 28 בעניין עסקת הפקטורינג, אם בעניין העמדת החלואות והאשראים, אם בעניין המחאת
- 29 החובות בין החברות. שוכנעתי כי מדובר בהחלטות עסקיות לגיטימיות שהתקבלו בשקיפות
- 30 במסגרת ישיבות דיקטוריון ונוהל עליהן רישום כדן. סבורני כי דווקא קיומן של
- 31 ההחלטות הללו, עליהן מלינה התובעת, מעיד על ההפרדה שהייתה בין כל חברה לחברה ועל
- 32 אי עירוב נכסים מהותי ביניהן. בנוסף ולחלופין, ואף אם החלטה כזו או אחרת הייתה שגויה
- 33 במבט לאחור (ואיני קובעת כך), אזי מדובר בהחלטות שהתקבלו במסגרת הגיהול השוטף
- 34 העסקי של החברות, ובית המשפט אינו מחליף את שיקול דעתו בשיקול דעתם של הגורמים
- 35 המוסמכים בחברות, ובכלל זה המנהלים. לחלופי חילופין, אם יש פסול בהחלטות

15 מתוך 26

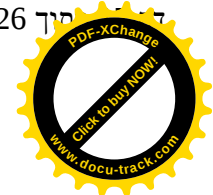
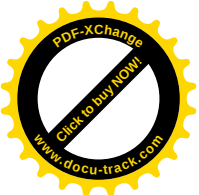

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 שהתקבלו על ידי המנהלים, אזי המסגרת הראויה לבירור טענות אלו הינה בפניי
2 הנאמנים/הכונסים/המפרקים של אותן חברות.
3
- 4 53. איני סבורה שלמי מהגורמים המעורבים צמחה תועלת כלכלית אישית כלשהי מהמהלכים
5 המתוארים בכתב התביעה. לנוכח תחומי עיסוקן של קידרון שיוק, קידרון פלסטיקה
6 והתובעת עולה שהתקשרות הנכונה בנסיבות העניין הייתה בין קידרון אחזקות ואו קידרון
7 שיוק מול התובעת, ואם היה פגם כלשהו, אזי הוא בהתקשרות הקודמת (שאינה עומדת
8 במרכזה של תביעה זו) בין התובעת לבין קידרון פלסטיקה. אין כל פסול בכך שמדי פעם
9 נערך "בדק בית" בחברות המהוות קונצרן וניתנת הוראה לבצע התקשרויות עם הגורמים
10 הרלוונטיים. בכל מקרה היה על התובעת להתקשר עם אחזקות ואו שיוק – ושתיהן קרסו,
11 כך שלא הייתה מתקבלת התמורה. אם הייתי נוכחת כאמור ב"תרגיל עוקץ" כלשהו, לפיו
12 ההתקשרות הראשונית עם פלסטיקה נעשתה אך ורק כדי ליצור "מלכודת דבש" לתובעת,
13 לשכנע אותה באיתנות כלכלית כביכול, לעוור את עיניה או אז ל"עקוץ" את התובעת ולברוח
14 עם השלל, היה בכך כדי להשלים את אותה נקודה חסרה עליה דיברתי בפרוטוקול מיום
15 25/3/12 בעמ' 3-4. אולם, הסחורה נמסרה בסופו של יום לקידרון אחזקות. קידרון אחזקות
16 קרסה. לא נטען ולא הוכח כי מי מהנתבעים האחרים נהנה מהסחורה שסופקה על ידי
17 התובעת ואו מכר אותה בעצמו ושלשל את התמורה לכיסו. לא נטען ולא הוכח כי סחורה זו
18 הוברחה לחברה אחרת אשר הוקמה על הריסות החברות הקודמות. אין בתיק שלפנינו את
19 אותו "דבר מה נוסף" ההופך הזמנת סחורה בסמוך לקריסה מלגיטימית ללא לגיטימית.
20
- 21 54. איני סבורה כי במקרה שלפנינו מתקיימים, מבחינה משפטית, התנאים המצדיקים הטלת
22 אחריות אישית על מנהלים ואו בעלי מניות, אם מכוח דיני החוזים, אם מכוח דיני
23 הנזיקין; איני סבורה כי מתקיימים התנאים לביצוע הרמת מסך על פי דיני התאגידים; איני
24 סבורה שיש לראות בחברות הנתבעות כ"ישות כלכלית אחת" ולהטיל את חיובי האחת על
25 כתפי האחרת. מכל הטעמים הללו, ואלו שיורחבו להלן, סבורני שדין התביעה להידחות.
26 בשל העובדה שחלק מהטענות חוזרות על עצמן, בחרתי להתייחס לנושאים מסוימים
27 במקובץ, הן מבחינה עובדתית והן מבחינה משפטית והכל כפי שיפורט להלן.
28
- 29 **האם יש ממש בטענת ה"ישות המשפטית האחת", הן מבחינה עובדתית והן מבחינה**
30 **משפטית? האם יש מקום לבצע הרמת מסך בין החברות?**
31
- 32 55. סבורני כי על שתי השאלות שבכותרת יש להשיב בשלילה. ראשית, וחשוב מכל – צפריך
33 עצמו הודה שכאשר נשלחה אליו הודעת הדוא"ל הוא הבין ש"הגורם המשלם" השתנה –
34 "חד משמעית שהבנתי" (עמ' 21 ש' 7). כלומר, לא יכולה להיות טענה שהתובעת לא הבינה
35 עם איזו חברה היא כורתת הסכם; לא יכולה להשמע הטענה שהמשמעות לא הייתה נהירה

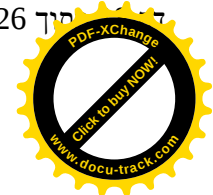
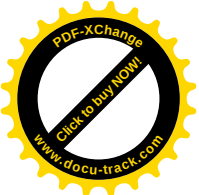

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 לה. דברים אלו מתחזקים לנוכח הבדיקה שערכה התובעת לקידרון שיווק על מנת לקבל
- 2 ביטוח אשראי ונענתה בשלילה, בניגוד לקידרון פלסטיקה, ראו בעניין זה סעיפים 19-20
- 3 לתצהיר צפריר; נספח ט"ז לתצהירו; עדותו המתחמקת בעמ' 21.
- 4
- 5 56. צפריר הודה שלא ביקש ולא קיבל ערבות אישית ו/או התחייבות של חברה אחרת לפרוע את
- 6 הסכומים לגביהם התחייבה שיווק (עמ' 21 שו' 25). לכל היותר, הייתה זו האינטרפרטציה
- 7 שלו, שמדובר ב"קבוצה אחת", ראו עדותו בעמ' 26 שו' 18-24. גם אם טענה זו נכונה
- 8 ומדובר בקבוצה אחת, אזי לא די בכך כדי ליצור חיוב בין החברות השונות השייכות לאותו
- 9 קונצרן. בפס"ד רע"א 8472/96 ההסתדרות הכללית של העובדים בא"י ואח' נ' מושב
- 10 שיתופי מולדת ואח' מאזכר כב' השופט אור את מאמרו של י' בן יאיר "הרמת מסך באשכול
- 11 חברות" קובץ הרצאות במשפט אזורי (1992), 41:
- 12 "הרמת מסך מותנית בקיומם של יסודות עובדתיים מסוימים-קיומה של יחידה
- 13 כלכלית אחת, זהות בבעלי המניות והמנהלים בתאגידים השונים ושליטה מלאה
- 14 של החברה האם בחברת הבת כדי שלילת רצונה העצמי של החברה הבת (שם עמ'
- 15 43). המבחן הוא האם החברה הבת מהווה מכשיר או צינור לפעולותיה של החברה
- 16 האם (שם עמ' 44)? גם כאן נדרשת מעצם טבעם של יסודות אלה הנחה של
- 17 תשתית עובדתית מפורטת לעניין היחס בין התאגידים העומדים לדיון" (הדגשות
- 18 שלי).
- 19 57. במקרה שלפנינו, לא תועיל לתובעת הרמת מסך בין חברת הבת (קידרון שיווק) לבין חברת
- 20 האם (קידרון אחזקות), גם בהנחה שהתובעת הייתה מניחה את התשתית העובדתית
- 21 הנחוצה, וזאת מכיוון שגם קידרון אחזקות קרסה כאמור. התובעת מבקשת למעשה לחייב
- 22 חברה אחת (פלסטיקה) בחובות חברת קידרון שיווק. לא הונחה בפניי תשתית ראייתית
- 23 לפיה קידרון פלסטיקה שימשה מכשיר או צינור לפעולות קידרון שיווק; מהראיות
- 24 התרשמתי שלכל חברה היה עיסוק פעילות שונה, ראו ממצאי כפי שהובאו בסעיפים 4 ו-5
- 25 לעיל, ושלא נסתרו על ידי התובעת. מסכימה אני עם טענות הנתבעים לפיהן דווקא קיומן
- 26 של החלטות בדבר מתן הלוואות וערבויות לחברה האחות (דוגמת ת/4 ות/5) מעיד על
- 27 ההפרדה בין כל חברה וחברה ועל הצורך בקבלת החלטות, מקום בו קמה ערבות. הרי אם
- 28 נכונה טענת התובעת לפיה בין החברות שבקונצרן קיים עירוב נכסים והתחייבויות ובכל
- 29 מקרה התקשרות עם האחת מחייבת את האחרת, מדוע יש צורך בקבלת החלטות מפורשות
- 30 בעניין זה? בנוסף, מקבלת אני את טענות מכנס בעניין זה (עדותו בעמ' 77 שו' 1-3):
- 31 "תראה, בתשלובת הרבה פעמים והוא נתנתק רגע מפה, בסדר, בתשלובות הרבה פעמים
- 32 חברה אחת יכולה לעזור לחברה אחת, הכל בתנאי שנעשה כחוק וגלוי".
- 33

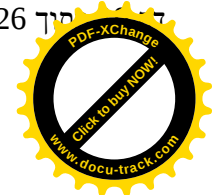
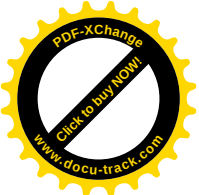

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

58. מעבר לכך, תורת המשפט הישראלית אינה מכירה בתיאורית הקונצרן כפי שמועלית על ידי התובעת בסיכומיה, ההיפך הוא הנכון, גם במבנה של אשכול חברות נשמרת האישיות המשפטית הנפרדת של כל חברה וחברה בתוך האשכול. בספרו של פרו' יוסף גרוס "דירקטורים ונושאי משרה בעידן של הממשל התאגידי" (ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין, 2010, להלן: "הספר" ואו "גרוס", בהתאמה), מתייחס הוא בין היתר לשאלת חובת הנאמנות של דירקטורים מקום בו חברה מתנהלת במבנה של אשכול חברות: "החוק מטיל על דירקטור ועל נושא משרה בחברה חובה לנהוג בתום לב ולפעול לטובת החברה. לפיכך, נאסר על הדירקטור לקבל תכתיב מאחרים, לרבות ממי שמינה אותו, ועליו לפעול באורח עצמאי על-פי שיקול דעתו בלבד בשאלה מהי טובת החברה". ובהמשך, לגבי הגדרת "טובת החברה" נאמר: "טובת החברה אינה טובתם של בעלי מניות מסוימים או טובתם של רוב בעלי המניות בה, או אף של כל בעלי המניות, אלא מבחן כללי המביא בחשבון את טובתו של בעל המניות ההיפוטיטי, דהיינו בעלי המניות הנוכחיים והעתידיים של החברה, כאשר מהות הפעולה נבחנת לאור שיקולים לטווח ארוך ולא על-פי אינטרסים נוכחיים של קבוצות מסוימות בחברה".
59. ממשיך גרוס ומתייחס לשאלה של טובת החברה במסגרת טובת הקונצרן: "בהצעת חוק החברות נעשה ניסיון לעגן, באופן חלקי לפחות, את תאוריית הקונצרן, שלפיה נושא משרה בחברה הנמנית עם אשכול חברות אינו מנוע מלשקול גם את טובתו של האשכול בכללותו". סעיף 280 (ב) להצעת חוק החברות הציע את הנוסח הבא: "(ב) אין האמור בסעיף 279 כדי למנוע מנושא משרה, בחברה הנמנית עם אשכול חברות, לשקול גם את טובתו של האשכול, ובלבד ששוכנע כי אין בהחלטתו כדי לפגוע בטובת החברה שבה הוא מכהן, בטווח הארוך; עשה כן נושא המשרה – לא יראו בכך הפרת חובת אמונים". לטענת גרוס, מחקה הכנסת – מסיבות בלתי סבירות, בהינף יד ללא כל נימוק – את סעיף זה והושמטה ההתייחסות לתורה הקונצרנית. לטענת גרוס, השמטה זו מתעלמת מהמציאות בעולם העסקים ואין לה כל הצדקה. כלומר, עמדת גרוס היא שאין כל פסול שדירקטור המכהן בכמה חברות בתוך אשכול חברות, ישקול גם את האינטרס של האשכול בכללותו.
60. בעניין זה קובע גרוס: "אין אלא להצטער על השמטת ההמלצה האמורה מנוסח החוק. תופעת הקונצרנים הפכה לחלק בלתי נפרד מהמציאות הכלכלית-העסקית בעולם ובישראל. תורת הקונצרנים היא פועל יוצא של התפכחות כלכלית זו. בבסיס התורה התפתחה הגישה המתייחסת לאשכול חברות כאל יישות כלכלית אחת, תוך התעלמות מעיקרון האישיות המשפטית הנפרדת של כל חברה באשכול. תורת הקונצרנים משקפת בבסיסה מדיניות ניהול אסטרטגית של Group Profit Maximazation. התפתחותם של קונצרנים השולטים על מערכת מקיפה של חברות הינה תוצר טבעי של מערכת הפיננסים

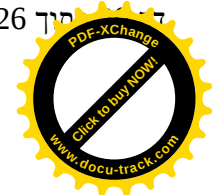
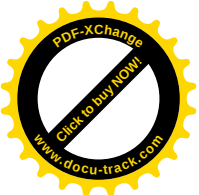
בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 בתקופתנו, מערכת המתפתחת במהירות עצומה על-ידי רכישת חברות ומיזוגן, על-ידי
- 2 חלוקת חברות ל"מחלקות מתמחות" במסגרת אותו גוף כלכלי, ועל-ידי התפתחות החלוקה
- 3 לחברות-בנות בשליטה מלאה. מבנה זה של חברה-אם וחברות-בנות בשליטה מלאה
- 4 מופעל לעתים לשם נוחות בלבד, כתחליף לניהול החברה במסגרת חטיבות. מכאן
- 5 שהמשפט חייב להכיר במדיניות זו וכל התעלמות מטובת החברה במסגרת הקונצרן
- 6 מחטיאה של המציאות ומקשה על עבודת הדירקטוריון". (בספר בעמ' 184).
- 7
- 8 61. את דבריו של גרוס יש לקרוא בקפידה – גרוס אינו קורא להתעלמות מהאישיות המשפטית
- 9 הנפרדת של כל חברה וחברה בתוך הקונצרן, אלא ההיפך, הגם ולכל חברה יש אישיות
- 10 משפטית נפרדת, מותר לשיטתו לדירקטור לשקול את טובת הקונצרן במסגרת שיקוליו,
- 11 והוא לא ייחשב כמי שהפר את חובת האמונים שהוא חב לחברה הספציפית בה הוא מכהן
- 12 כדירקטור. אם ניישם הדברים למקרה שלפנינו, אזי לא די בקיומו של אשכול חברות כדי
- 13 להביא להרמת מסך בין החברות המעורבות, ואין פסול בראייה כוללת של טובת הקונצרן
- 14 בכללותו, ראו בעניין זה גם פסקי הדין הנזכרים בסעיפים 56, 61 לסיכומי התביעה, ע"פ
- 15 1182/99 אליהו הורוביץ' נ' מדינת ישראל, פד"י נ"ד (4) 1, בעמ' 95, 115 ופר"ק (ת"א)
- 16 20173-12-09 בנק הפועלים בע"מ נ' קבוצת דנשיר מערכות (1998) בע"מ (להלן: "בנק
- 17 הפועלים נ' דנשיר").
- 18
- 19 62. בפס"ד בנק הפועלים נ' דנשיר נדונה סיטואציה דומה לזו שלפנינו, בה ביקש מפרק להרים
- 20 את מסך ההתאגדות בתשלובת של חברות. כב' השופט אלשיך התייחסה תחילה לסוגיית
- 21 הרמת מסך בכללותה, וקבעה: "עניינה של הבקשה הינו ליתן את הסעד החמור ביותר
- 22 הקיים בדיני חברות: הרמת מסך, קרי, ביטול מסך ההתאגדות החוצץ בין חברות שונות
- 23 בקבוצת חברות (וזאת כאשר במאחר הוסף לכך, כמעט אגב אורחא, גם סעד הרמת מסך
- 24 בין החברות לבין מנהלן). אין צורך להכביר מילים אודות ההלכה הפסוקה המושרשת,
- 25 שקבעה כי הרמת מסך תתכן אך ורק בנסיבות חריגות וקיצוניות במיוחד, וודאי כאלו אשר
- 26 חורגות מחשדות (ואף מבוססים) כנגד מנהל החברה בדבר פעולות כאלו ואחרות שלא
- 27 כדין". בהמשך התייחסה לבקשה הספציפית שהונחה בפניה, קרי להרמת מסך בתוך
- 28 תשלובת: "נוסף לכל האמור לעיל; כאשר עניין לנו בהרמת מסך בתוך תשלובת (אף
- 29 במקרה ה"פשוט" יותר, של בקשה להרים מסך בין שתי חברות קשורות במישרין), הרי
- 30 שעומד בפני בית המשפט הקושי, להמנע מפסיקת הלכה דרקונית שאינה תואמת את חיי
- 31 המציאות. פסיקה שתהפוך הלכה למעשה את עצם החזקת קבוצת חברות המקורבות זו לזו
- 32 ומסייעות זו לזו ל"עבירה", בין אם במפורש ובין אם על-ידי יצירת חזקה דה-פקטו של
- 33 אי-כשרותו של מבנה כזה, שהינו מקובל ובעל יתרונות כלכליים לא מעטים.
- 34 המסקנה הינה, כי וודאי שאין לצאת מנקודת הנחה, כי כל מבנה של תשלובת חשוד מאליו
- 35 בערוב נכסים או במעשים אסורים; נהפוך הוא. המפרק המגיש בקשה כנגד תשלובת,

19 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 הוא זה שעליו לעמוד בנטל הוכחה שאינו קל כלל ועיקר בעניין זה, קרי – להתכבד
2 ולהוכיח, בראיות מוצקות וברורות, כי הקשר ההדדי בין החברות, חרג מן המקובל והראוי
3 בין חברות קרובות, והפך לערוב מוחלט של נכסים. זאת, תוך ניצול לרעה שהועיל לבעלי
4 השליטה באורח לא הגון ופגע בנושים. כך למשל, בעניינו ודאי שאין די בהוכחה כי כל
5 החברות נוהלו מאותו מבנה וזכו לתשתית ארגונית-מנהלית משותפת. על המפרק היה
6 להתכבד ולהוכיח ערוב נכסים מהותי, ובמקרה שבפני – ערוב נכסים אשר הלכה
7 למעשה נטל נכסים מן החברות שקרסו והעביר אותן לחברה הסולבנטית שנמכרה (וכך
8 למעשה, הפך אותה לחוליית ביניים בהברחת נכסים מן החברות הקורסות לכיסו האישי
9 של בעל השליטה). (ההדגשות במקור).
- 10
- 11 63. במקרה שלפנינו לא הוכח ערוב נכסים מהותי; לא די בהלוואות שניתנו כדי ליצור ערוב
12 שכזה; לא הייתה כל העברת נכסים מקידרון שיוק לקידרון פלסטיקה ולהיפך; לא די בכך
13 שבתקופה מסוימת קידרון פלסטיקה מימנה עסקאות עבור קידרון אחזקות ואו קידרון
14 שיוק, ומימון זה פסק. לכל היותר (ואיני קובעת כך), אם קידרון פלסטיקה הייתה קורסת,
15 יכולים היו נושיה לבוא בטענות למנהלי קידרון פלסטיקה על שהסכימו למממן רכישות לא
16 להם. לא זו הסיטואציה שבפני ולא מצאתי מקום להורות על מתן הסעד הדקוני של
17 הרמת מסך, גם לא בתוך תשלובת של חברות.
- 18
- 19 האם נפל פגם בהחלטות אשר התקבלו על ידי החברות, ובפרט ההחלטה בדבר עסקת
20 ה"פקטורינג"?
- 21
- 22 64. ראשית סבורני כי בעניין זה יש אכן משום הרחבת חזית אסורה. התובעת לא העלתה טענה
23 זו במסגרת כתב התביעה המתוקן מטעמה; נראה כי טענה זו עלתה רק לאחר עיון
24 במסמכים של הנתבעים ורק לאחר שהתביעה כבר הוגשה כנגד עשרה גורמים שונים. עולה
25 הרושם שהתביעה הוגשה כשהיקף הראיות שהיה בידי התובעת כדי לבסס את התביעה כנגד
26 כל אחד ואחד מאותם נתבעים היה דל ביותר.
- 27
- 28 65. והאם יש פסול בעסקת הפקטורינג? האם החלטה זו התקבלה בחוסר זהירות ואו חוסר
29 סבירות ואו בחוסר תום לב ואו בניגוד לטובת החברה? האם החלטה זו היא שהובילה
30 לקריסת החברות? סבורני שיש להשיב על שאלה זו בשלילה, גם מבחינה עובדתית וגם
31 מבחינה משפטית.
- 32
- 33 66. מכנס נשאל על עסקת הפקטורינג וענה כי הוא לא רואה בה כל פסול, ראו עמ' 91 ש' 3-1;
34 בם נשאל על ידי בית משפט אם יש פסול בעסקת הפקטורינג וענה: "לא, לא, לא" (עמ' 183
35 ש' 25) וכן תשובתו בעמ' 184 ש' 13-3. בם למעשה טען שמדובר בהחלטה עסקית של

20 מתוך 26

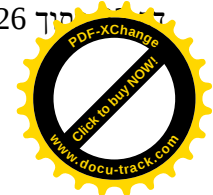
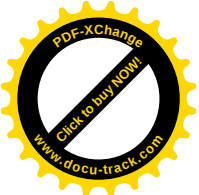

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 ההנהלה, שיש לקבלה על סמך מכלול הנתונים העומדים בפניה. זו טען בעדותו שאמנם
- 2 לבנקים היו טענות בנוגע לעסקה, אולם: "למיטב ידיעתי הבנקים חזרו בהם" (נעמ' 210 שו
- 3 23). ואכן, אין בפניי כל ראיה המוכיחה שבעסקאות הפקטורינג נפל פסול כלשהו: לא די
- 4 במכתבי הבנקים ת/11; ת/12 כדי לבסס טענה שכזו.
- 5
- 6 מכאן, שלכל היותר יש בפנינו החלטה עסקית של הנהלת החברה, אשר התקבלה עוד ביום .67
- 7 21/6/06 (ראו ת/4), ולא בסמוך לקריסה. אין בפניי ראיה המעידה על כך שמדובר בהחלטה
- 8 בלתי חוקית; לכל היותר, הבנקים "לא אהבו" את אותה החלטה. גם אם נקבל את טענת
- 9 התובעת לפיה ה"רוגז" של הבנקים הוא שהוביל ל"סגירת הברז" ולקריסה, עדיין אין לפסול
- 10 את החלטת המנהלים שהתקבלה בזמנו, ובוודאי שאין בה כדי להטיל עליהם את האחריות
- 11 האישית לחובות שנוצרו בעקבות הקריסה. מדובר בהחלטה עסקית לגיטימית אשר
- 12 התקבלה תוך כדי ניהול שוטף של עסקי החברה, אגב תיעוד מתאים בפרוטוקולים.
- 13
- 14 זה המקום להזכיר את "חזקת שיקול הדעת העסקי (BJR)", הנזכר אף הוא בספרו של .68
- 15 גרוס (בספר בעמ' 174-175): "מרצון שלא להתערב בשיקול דעתו של הדירקטוריון, פיתח
- 16 המשפט האמריקני את החזקה כי סבירות החלטתו של הדירקטוריון תיבחן לאור עיקרון
- 17 BJR – Business Judgment Rule. דהיינו, השאלה שתיבחן היא אם הצליח התובע
- 18 לסתור את חזקת סבירותו של שיקול הדעת העסקי. הכלל האמור פועל כעיקרון דינוי
- 19 וככלל משפטי מהותי. על התובע לסתור את חזקת ה-BJR, וכל עוד לא נסתרה – לרוב, לא
- 20 יתערב בית המשפט בשיקול הדעת של ההחלטה ובסבירותה".
- 21
- 22 ממשיך גרוס ומתייחס לתנאים להפעלתה של חזקת BJR: "הפעולה העסקית אינה כרוכה .69
- 23 בהתעשרות עצמית או בעניין אישי של נושא המשרה ואינה נגועה בחוסר תום לב. כאשר
- 24 נושא המשרה פעל לקבלת החלטה באופן אפקטיבי, מדעת ועל בסיס מידע מלא, תיחשב
- 25 פעולתו כתוצר של שיקול דעת עסקי סביר, אף שפעולה זו גרמה בדיעבד הפסדים לחברה.
- 26 ההחלטה הינה בגדר החלטה עסקית אפקטיבית ואינה בגדר מחדל. עם זאת, חזקת ההגנה
- 27 תחול אם ההחלטה להימנע מנקיטת פעולה הייתה מודעת. יש צורך להוכיח קיום בסיס
- 28 הגיוני-עסקי להחלטה. אין הצדקה לחזקת BJR במקרה שההחלטה אינה סבירה.
- 29 החזקה לא תחול במקרה שבו תוכח רשלנות חמורה מצד הדירקטור.
- 30
- 31 הרעיון המצדיק עמדה זו הינו היעדר רצון לשתק את פעולות הדירקטור, החושש מקבלת
- 32 החלטות שטמונו בהן סיכון מחשש לתביעה, ובכך לגרום לקיפאון בקבלת החלטות".
- 33

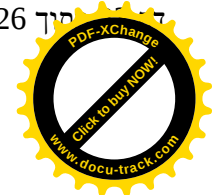
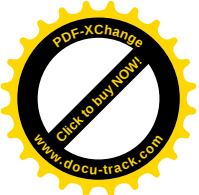

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

70. גרוס מתייחס לשאלה האם עיקרון זה אומץ בחוק הישראלי, וקובע כדלקמן: "אף כי הגנה זו לא פורטה בחוק החברות, אין ספק כי היא חלק אינטגרלי של חובת הזהירות. הגנה זו פותחה בארה"ב לצדה של חובת הזהירות, ומשמעה יצירת מחסום בפני בדיקה שיפוטית של פשר התנהגות הדירקטור בידי בית המשפט, ככל שתוגדר פעולתו כעניין המסור לשיקול דעת עסקי. כך, קיימת שמירה על עצמאות שיקול דעתם של קברניטי החברה, למען לא ינוהלו ענייניה של החברה בידי בית המשפט, ולמניעת הרתעת יתר בקרב הדירקטורים. שהרי אלה האחרונים הם בעלי האחריות השירותית בחברה, אך – בשונה מבעלי המניות – אינם נהנים מרווחיה השירותיים. החוק אינו מתייחס להגנה זו במפורש, אך מדברי ההסבר לתיקון מס' 4 לפקודת החברות, ניתן להניח כי הגנה זו אומצה גם בישראל".
71. גרוס מפנה לעמדת השופט שמגר בע"א 131/88 רוגובסקי נ' סביר, פד"י מ"ד (2), 662 בפסקה 6, שם נאמר: "השאלה, אם הנעבר המיועד הוא רצוי או בלתי רצוי, מבחינת האינטרסים של החברה, נתונה לשיקול-דעתם של המנהלים. בית המשפט לא יתערב בהחלטת המנהלים ולא ימיר את שיקול-דעתם בשיקול-דעתו. זאת, אפילו היה הוא עצמו מגיע לתוצאה אחרת, ואף אם הוא משוכנע, כי המנהלים טעו בשוקלם את אינטרס החברה". כיום, המגמה הינה לאמץ כלל זה גם בשיטת המשפט הישראלי, וראו בעניין זה ת"א (ת"א) 48851-02-12 מטרת מיזוג חברות בע"מ נ' אולטרה שייפ מדיקל בע"מ (16/7/12) מפי כב' השופט כאבוב: "כלל שיקול הדעת העסקי (Business Judgment Rule - BJR) משקף את סטנדרט ההתנהגות הסביר שאותו מצופה דירקטור להפעיל למען החברה. לפי כלל זה, "פעולה או החלטה של דירקטור אשר נעשתה בהעדר ניגוד עניינים, בתום-לב ובאופן מידע (In Good Faith And Informed) נהנית מחזקת תקינות, ואינה חשופה להתערבותו של בית-המשפט" (ש' חנס "כלל שיקול-הדעת העסקי" עיוני משפט לא 313, 315 (תשס"ט)). במילים אחרות, מדובר במדיניות שלפיה "בית המשפט לא יבחן את שיקול-דעתם העסקי של הדירקטורים לגופו ודירקטורים לא יישאו באחריות לתוצאות ההפעלה של שיקול-דעתם העסקי, אף אם היה מוטעה בעליל" (בכפוף למספר חריגים) (שם, בעמ' 321). זוהי, למעשה, "חזקת תקינות" המעשה העסקי של הדירקטור (בדומה לחזקת תקינות המעשה המינהלי)".
72. לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כל פסול בהחלטות אשר התקבלו על ידי קידרון שיווק ו/או קידרון פלסטיקה, אם בנושא של המחאת החוב; עסקאות הפקטורינג וכל יתר ההחלטות עליהן מלינה התובעת בכתב תביעתה ו/או בסיכומיה. לא הוכח שהחלטות אלו התקבלו בניגוד לטובת החברה; לא הוכח שחרגו הן מהחלטות ניהוליות סבירות; לא הוכח הקשר הסיבתי בין החלטות אלו לבין קריסתן של החברות.

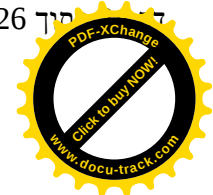
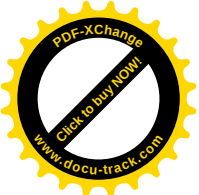
בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 האם יש מצב שווא בהודעת הדוא"ל? האם הייתה חובה על מי מהנתבעים להודיע לתובעת
2 על מצב הכלכלי של החברות עובר להתקשרות נשוא תביעה זו?
3
4 73. גם על השאלות שבכותרת יש להשיב בשלילה. בהודעת הדוא"ל נאמר: "מהיום והלאה
5 אנחנו יכולים להוציא צ'קים דחויים רק מקידרון פלסטיקה שיווק - ולא מקידרון
6 פלסטיקה בע"מ. הבעלות של שתי החברות זהה - אבל בהיותנו חברה ציבורית נדרשנו
7 לפעול בהתאם. אנא תודיעי לי אם מקובל עליכם [לנו אין דרך אחרת]". אם ננתח את
8 הודעה זו, ניווכח לדעת שכל האמירות הכלולות בה נכונות – אכן שלמון אסר על המשך
9 מימון מקידרון פלסטיקה, ולפיכך "לא הייתה כל דרך אחרת"; אכן הבעלות של שתי
10 החברות זהה; אכן קידרון אחזקות היא חברה ציבורית. הודעה זו כללה את כל הנתונים
11 המהותיים שהיה על מידן לציין בפני התובעת. איני סבורה שהייתה עליו חובה לאזכר את
12 בדיקותיו וממצאיו של שלמון, מדבור בעניין פנימי שאינו מענייני התובעת.
13
14 74. כפי שכבר ציינתי לעיל, ולא אחזור על דברים אלו, לא נאמר בהודעת הדוא"ל כי ישנה
15 ערבות כלשהי לחוב. צפרייר הודה שהפרשנות שלו למונח "בעלות זהה" היא אותה ערבות
16 הדדית, אולם דבר זה לא נאמר בהודעה. טול מקרה בו ליצחק יש שני בנים, עשו ויעקב. עד
17 שלב מסוים עשו הוא זה ששילם על הסחורה. משלב כלשהו מודיע יצחק שעשו אינו יכול
18 יותר לשלם עבור העסקאות, ויעקב הוא המשלם. האם המתקשר בהסכם החדש עם יעקב
19 יכול להניח שעשו ערב לחוב של יעקב? האם עקב העובדה ששניים אלו הם הבנים של יצחק
20 קמה ערבות הדדית כלשהי בין הגורמים? לכל היותר, ניתן לשקול את האחריות של ה"הורה
21 המשותף" (במקרה שלנו קידרון אחזקות), אך גם זאת לא יועיל לתובעת במקרה שלפנינו,
22 כיוון שגם היא קרסה.
23
24 75. כמו כן, וגם אם היה ממש בטענות לפיהן מצבה של קידרון שיווק היה רע יותר ממצבה של
25 קידרון פלסטיקה (ואיני קובעת זאת כעובדה), עדיין איני סוברת שעל מידן ו/או כל גורם
26 אחר היתה מוטלת החובה להודיע על כך לתובעת. ראשית, וכפי שכבר צוין לעיל, שוכנעתי
27 כי מלכתחילה ההתקשרות הנכונה הינה עם קידרון שיווק ולא עם קידרון פלסטיקה, וזאת
28 על פי תחומי העיסוק של החברות. לכן, יש לשלול את כל הטענות בדבר "הסתת הפעילות"
29 מקידרון פלסטיקה לקידרון שיווק. שנית, וכפי שנפסק בהלכה, לא די בידיעת מנהל
30 שהחברה מצויה בקשיים כלכליים על מנת להטיל עליו חוב אישי, אלא יש צורך בדיעה
31 ממשית וקונקרטית לגבי חוסר איתנות כספית, ראה ע"א 9183/99 בני פניגשטיין נ' חברת
32 חברי המהפך מס' 1 (מחצבות) בע"מ, פד"י נ"ח (4), 693 (2004), בעמ' 700.
33
34 76. במקרה שלפנינו, הסחורה הוזמנה בחודש נובמבר 2006. מידן נשאל על המצב באותה עת
35 והשיב: "אני יודע שהוא לא קל, אבל העסק התנהל עם הרבה תקוות לעתיד" (עמ' 150 שו')

23 מתוך 26

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ' קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

- 1 2-3; מידן הרחיב בעניין התקוות לעתיד והסביר על מה הן התבססו, והסבריו מקובלים
2 עליי, ראו עמ' 158 ש' 10-15; 21-26; עמ' 159 ש' 16-21; עמ' 163 ש' 21 עד עמ' 164 ש' 5.
3 זו אף הוא בעדותו הסביר את כל התהליך שעבר על החברות, במהלכו רק הופחתו החובות
4 לבנקים (עמ' 216 ש' 1-17); זו התייחס למצב החברה בעת מתן הודעת הדוא"ל: "אני
5 אומר בצורה ברורה שבתאריך הזה אנחנו האמנו שאנחנו נהיה מסוגלים להמשיך להפעיל
6 את החברה" (עמ' 219 ש' 4-6), ופירט מהו המועד בו הבין שהחברות קרסו (תחילת פברואר
7 2007), ראו עדותו בעמ' 219-220.
8
9 77. מהמקובץ עולה שבעת ההתקשרות נשוא תובענה זו (נובמבר 2006) וגם במועד מסירת
10 השיקים (דצמבר 2006) לא הייתה כל וודאות שהחברות תקרוסנה; לא די במכתבי האיום
11 של הבנקים; היו באותה עת עסקאות נוספות על הפרק, שאם היו יוצאות אל הפועל יתכן
12 והקריסה הייתה נמנעת; הדיווח לבורסה ניתן רק בתחילת חודש פברואר 2007, דהיינו
13 כחודשיים וחצי לאחר כריתת העסקה. מסקנתי היא כי מדובר בקריסה מסחרית "טהורה",
14 שאינה מובילה לחיוב גורם נוסף מעבר לגורם שהתחייב בתשלום, היא קידרון שיווק.
15
16 **האם יש ממש בטענות האחריות האישיות/האחריות הנזיקית של מי מהנתבעים?**
17
18 78. כפי שכבר ציינתי לעיל מספר פעמים, אין מחלוקת שחומר הגלם שסופק על ידי התובעת לא
19 היה מיועד מעולם לקידרון פלסטיקה. לפיכך, לכל היותר (ואיני קובעת כך), אם היה חוסר
20 סדר ו/או התנהלות בלתי תקינה, אזי יש לייחסה להסכמים בין התובעת לבין קידרון
21 פלסטיקה, ולא להסכם נשוא התדיינות זו, ראו גם תצהיר בס, סעיף 15-19. מידן הודיע כי
22 אין יותר אפשרות שקידרון פלסטיקה תהא הרוכשת, והוא לא הסתיר דבר בעניין זה – זו
23 היתה האמת. לתובעת ניתנה האפשרות לבחור אם להמשיך לעבוד עם קידרון שיווק והיא
24 בחרה לעשות כן מרצונה החופשי (שהושפע מן הסתם מרצונה הסובייקטיבי והמובן
25 להמשיך ולסחור עם הנתבעות או מי מהן).
26
27 79. לא זו אף זו, איני מקבלת את טענת ה"לחץ" אשר הועלתה על ידי התובעת. בהודעת הדוא"ל
28 נאמר במפורש שקידרון פלסטיקה לא תוכל להוציא יותר שיקים, ו"תגידו אם מקובל
29 עליכם". מידן נשאל על ידי בית המשפט האם היו להם עוד ספקים לאותו חומר באותו
30 מועד, והשיב: "לפחות 4 או 5 של החומר הספציפי" (עמ' 168 ש' 21-22). הודעת הדוא"ל
31 נשלחה לרווית אשר השיבה למייל, ורווית, כמו גם סניור, לא הובאו לעדות, למרות שמידן
32 העיד שעם שניים אלו היה בקשר בנושא הרכישות השוטפות (עמ' 124 ש' 16; עמ' 126 ש'
33 12-18). מסקנתי מהמקובץ שלא הוכחה טענת ה"לחץ" והתובעת הייתה חופשייה להחליט,
34 לאחר ביצוע בדיקותיה, האם להתקשר עם קידרון שיווק אם לאו.
35

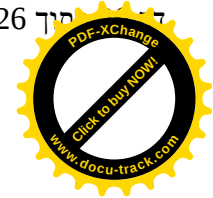

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

80. זהו המקרה הקלאסי של "נושה חוזי", להבדיל מנושה "נוזיקי", כנוזכר בע"א 407/89 צוק
אור בע"מ נ' קאר סיקורטי בע"מ, פד"י מ"ח (5), 661 בעמ' 698-699: "חשיבות מיוחדת
נודעת להטלת אחריות אישית בנוזיקין לעומת אחריות אישית חוזית. הבחנה זו נובעת
מאופייה של האחריות. האחריות החוזית מבוססת על חבות רצונית. הנושה החוזי הוא
נושה רצוני. אין אדם נכפה, בדרך כלל, להתקשרות חוזית עם חברה. האחריות הנוזיקית
נכפית על המזיק הר כגליגית. היא איננה מבוססת על פעולה רצונית של הניזוק. הנושה
הנוזיקי איננו נושה רצוני. הוא מוצא עצמו מול חברה. הנושה החוזי של החברה יכול לבחור
בין מסלול של התקשרות חוזית עם החברה בלבד לבין מסלול של התקשרות חוזית עם
החברה ובעלי השליטה בה. התנאות התקשרות עם החברה בחיוב אישי של מנהליה – חיוב
עיקרי או משני (בטוחה קניינית או אישית – ערבות) - פירושה העברת נטל סיכון חדות
פירעון החברה מהנושה אל בעלי השליטה (או נושאי המשרה, האורגנים של החברה או כל
אדם אחר). הנושה החוזי רשאי לבור לעצמו – התקשרות עם החברה בלבד או התקשרות
עם החברה ועם בעלי השליטה (או כל גוף אחר בחברה)... נושה רצוני-חוזי אשר התקשר
עם החברה בלבד אינו יכול לשטוח את טרונותו כי החברה חלת פירעון (להוציא, מקרים
נדירים דוגמת תרמית). לעומת זאת, הנושה הנוזיקי אינו צריך להיפגע מעצם העובדה כי
חברה ביצעה את העוולה כלפיו. ודוק: אין בכך הצדקה להרמת מסך. יש בכך הצדקה
לנקיטת הדרך המתונה של הטלת אחריות אישית על מנהלים, אם הם עצמם – אישית –
קיימו את יסודות האחריות בנוזיקין". (הדגשות שלי).
81. ואם עסקינן בחבות בנוזיקין, כפי שנקבע בפס"ד צוק אור הנזכר לעיל: "המבחן לצורך
הטלת אחריות אישית על אורגן הוא המבחן הרגיל של דיני הנוזיקין – קיום יסודות
האחריות" (שם בעמ' 697). לא נוכחתי כי מתקיימת עילה בנוזיקין כנגד מי מהנתבעים –
צפריר העיד שאת מכנס לא פגש מעולם, עמ' 50 שו' 22; מעולם לא קיבל ממנו מכתב או
הודעה, עמ' 51 שו' 6; עם זאת נפגש צפריר רק בחודש אוגוסט, ולאחר מכן לא היה לו איתו
כל קשר, עמ' 49 שו' 3; לגבי מידן – ראו הניתוח לעיל לגבי הודעת הדוא"ל ומסקנתי בדבר
העדר חובת הדיווח באותה עת. איני סבורה שמי מהנתבעים הללו התרשל כלפי התובעת;
איני סבורה שמי מהנתבעים הללו התנהג בחוסר תום לב כלפי התובעת; איני סבורה שהוצג
מצג שווא ואו מצג שווא רשלני.
82. איני סבורה שמכנס ואו קידרון פלסטיקה העדיפו את טובתה של קרן פייט על פני טובת
הנושים. ראשית, התובעת אינה נושה של קידרון פלסטיקה – זו האחרונה דאגה לעמוד
בחוביה כלפי התובעת ואף מעבר לכך. קידרון פלסטיקה סירבה להמשיך למממן רכישות
עבור חברת האם/חברת האחות, והיא הייתה רשאית להציב דרישה שכזו, הלוקחת בחשבון
את טובת החברה עצמה – קידרון פלסטיקה. אין כלל ויכוח בפסיקה שעל חברה לשקול
קודם כל את טובתה היא; הדיון הינו האם רשאית היא לשקול גם את טובת הקונצרן (ראו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 באפריל 2013

ת"א 16390-07 אי.פי.אס ישראל פולימרס סרוויסס בע"מ נ'
קידרון אחזקות תעשייתיות בע"מ ואח'

1 דברי גרוס המובאים לעיל). במקרה הנדון כאמור שקלה קידרון פלסטיקה את טובתה היא
2 – ואין בכך כל פסול.
3

וההערה לסיום

4
5
6 83. לסיום פסק הדין אעיר את שהערת בת"א 25787/06 אגבר אלקטרוניקה נ' א.ג. בת קול
7 מערכות אלקטרוניקה ואח': "ולבסוף אעיר כי ספק בעיניי אם קבלת תביעות בטענות
8 התרמית, כאשר החברה קורסת כלכלית והמנהלים הם הנתבעים אישית, – לא תוביל,
9 באיזשהו מקום, להעדפת נושים דווקא בדרך זו. הרי אם המנהלים ניהלו את החברה
10 בדרכי מרמה והבריחו את נכסי החברה, יש מקום לחייבם בהשבת אותם נכסים מוברחים
11 לקופת החברה עצמה ולדאוג לחלוקה שיוויונית בין כלל הנושים, ולא דווקא לאותו נושה
12 שבחר להגיש תביעה עצמאית. אשאיר הערה זו לעת מצוא". דברים אלו מקבלים משנה
13 תוקף לנוכח העובדה שמונו בעלי תפקיד לקידרון שיווק וקידרון פלסטיקה, ואלו לא מצאו
14 פסול בהתנהגותם של זוז ומידן, ראו סעיפים 32 ו-36 לתצהיריהם.
15

סוף דבר

16
17
18 84. לאור כל האמור לעיל, התביעה מתקבלת אך ורק כנגד קידרון שיווק. התביעה כנגד יתר
19 הנתבעים נדחית. התובעת תשלם לנתבעים 3 ו-6 הוצאות משפט הכוללות שכ"ט עו"ד בסך
20 30,000 ₪; סכום זהה תשלם התובעת לנתבעים 4, 5, 8 ו-9. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום
21 מיום קבלת פסק הדין.
22

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין לצדדים בדואר.

23
24
25 ניתן היום, י"ט באייר התשע"ג, 29 באפריל 2013, בהיעדר הצדדים.
26

27 חתימה
28
29
30
31
32